

Sygn. akt VI GC 67/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2023 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Justyna Supińska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Denc

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2023 roku w Gdyni

na rozprawie

w postępowaniu gospodarczym

sprawy z powództwa „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W.

przeciwko **M. M. (1)**

o zapłatę

zasądza od pozwanej M. M. (1) na rzecz powoda „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W. kwotę 3 425,89 złotych (trzy tysiące czterysta dwadzieścia pięć złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 3 247,25 złotych za okres od dnia 15 lipca 2020 roku do dnia zapłaty;

w pozostałym zakresie oddala powództwo;

zasądza od pozwanej M. M. (1) na rzecz powoda „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W. kwotę 935,77 złotych (dziewięćset trzydzieści pięć złotych siedemdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 67/23

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 września 2022 roku powód „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej M. M. (1) kwoty 5 033,65 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 3 247,25 złotych za okres od dnia 15 lipca 2022 roku do dnia zapłaty – tytułem pozostałej części wynagrodzenia należnego powodowi za wykonanie na rzecz pozwanej niepowszechnych usług pocztowych P. w serwisie (...) w liczbie mniejszej od umówionej w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 01 lipca 2020 roku (w zakresie kwoty 3 247,25 złotych) oraz tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 roku, poz. 1790; w zakresie kwoty 1 786,40 złotych), a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 31 maja 2020 roku świadczył na rzecz pozwanej usługi pocztowe według stawki określonej w umowie dla minimalnego limitu przesyłek, które zostały udokumentowane comiesięcznie wystawianymi fakturami. Ponieważ pozwana w powyższym okresie nie nadała co najmniej 2 400 sztuk przesyłek P. w serwisie (...), powód w oparciu o postanowienie pkt (...)załącznika numer (...)

do umowy w brzmieniu nadanym aneksem numer (...), dokonał przeliczenia wartości usługi i wystawił na rzecz M. M. (1) 10 faktur korygujących na łączną kwotę 3 247,25 złotych, z terminem płatności do dnia 14 lipca 2020 roku, do zapłaty której wezwał pozwaną, jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11 października 2022 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3530/22 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwana M. M. (1) domagała się oddalenia powództwa w uzasadnieniu wskazując, że nieosiągnięcie zadeklarowanego w umowie wolumenu w liczbie 2 400 sztuk było następstwem nienależytego wykonywania przez powoda umowy od marca 2020 roku do dnia jej rozwiązania. Pozwana wskazała, że w okresie pojawienia się informacji o możliwości zakażenia koronawirusem, kurierzy powoda w obawie przed zakażeniem masowo zaprzestali podejmowania próby dostarczenia przesyłki, ograniczając się do pozostawienia przesyłki pod drzwiami adresata, mimo jego fizycznej obecności w domu. Od marca 2020 roku do pozwanej docierało coraz więcej sygnałów i pretensji od klientów, którzy zamawiali towar z dostawą do domu, zaś zamiast tego otrzymywali informacje o konieczności osobistego odbioru paczki we wskazanej placówce (w przypadku małych miejscowości nierzadko oddalanej). Co więcej, powód ograniczył godziny pracy placówek pocztowych, co również przyczyniło się do wybierania przez klientów konkurencyjnych ofert dostawy. W konsekwencji powyższego dla dużej części klientów korzystanie z usług powoda wiążące się z koniecznością dojazdu do placówki na własny koszt stało się pozbawione sensu. Pozwana wskazała, że w trakcie epidemii zanotowała rekordowy wzrost sprzedaży wysyłkowej. Sklep pozwanej oferuje bowiem gry planszowe, na które zapotrzebowanie w okresie wzmożonej pracy zdalnej i ogólnych zleceń pozostawiania w domu w sposób oczywisty wzrosło. Jednocześnie liczba klientów, którzy zamawiali przesyłkę za pośrednictwem powoda była rekordowo niska. W miarę rozpowszechniania się informacji o zaprzestaniu osobistych doręczeń przez powoda klienci sklepu internetowego pozwanej zaprzestali wybierania opcji dostawy (...) decydując się zamiast tego na usługę innych podmiotów z sektora prywatnego.

Pozwana podniosła, że zgodnie z zawartą umową warunkiem uzyskania obniżonej ceny jednostkowej za przesyłkę było zrealizowanie przez nią wolumenu 2 400 przesyłek w okresie dwóch lat. Pozwana wskazała jednak, że takie zobowiązanie nie może mieć charakteru bezwzględnie wiążącego ją także w sytuacji nieprawidłowego wykonywania umowy przez zleceniobiorcę. Pozwana nadto wskazała, że okresie przed pandemią zrealizowała – nie jak wskazuje powód 66,7% zadeklarowanego wolumenu, lecz 84,5%, a łącznie w całym okresie obowiązywania umowy pozwana osiągnęła 89% zadeklarowanego wolumenu. W takiej sytuacji roszczenie objęte pozwem jest niezgodne z zasadami współzycia społecznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. (1) w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży m. in. w Internecie gier planszowych podjęła negocjacje z „(...) spółką akcyjną” z siedzibą w W. w celu ustalenia zasad i cen związanych z nadawaniem przez nią przesyłek za pośrednictwem tego operatora. Przydzielony opiekun klienta szczegółowo wytłumaczył jej wszelkie zasady związane z rozliczeniem zadeklarowanego wolumenu nadań przesyłek w ustalonym okresie, jak i wskazał na skutki jego niezrealizowania.

wydruk korespondencji mailowej – k.148-152 akt, zeznania świadka M. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2023 roku – k. 206-209 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:37-00:24:20), zeznania świadka M. D. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:07:50-01:31:37)

W dniu 16 stycznia 2015 roku M. M. (1) zawarła z „(...) spółką akcyjną” z siedzibą w W. umowę numer (...), której przedmiotem było zobowiązanie „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W. do świadczenia na rzecz M. M. (1) usług powszechnych w obrocie krajowym i zagranicznym zgodnie z załącznikiem(...) do umowy oraz usług niepowszechnych w obrocie krajowym, zgodnie z załącznikiem numer (...) do umowy. Treść umowy obejmowała także regulaminy usług wskazane w załącznikach numer (...), (...) (...) do umowy oraz dostępnych na stronach (...)lub (...), co do których nadawca oświadczył, że się z nimi zapoznał.

Zgodnie z § 6 ust. 1 umowa została zawarta na czas nieokreślony i obowiązywała od dnia 22 stycznia 2015 roku.

Zgodnie z § 6 ust. 3 każda ze stron mogła rozwiązać umowę z zachowaniem jednomiesięcznego okres wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

Załącznik numer (...) regulował zasady realizacji usług powszechnych.

Załącznik numer (...) do umowy regulował zasady realizacji usługi niepowszechnej – P. w obrocie krajowym w serwisie (...).

Zgodnie z punktem (...) warunkiem zastosowania opłaty ryczałtowej była deklaracja nadawcy z dnia 16 stycznia 2015 roku, że nada 300 sztuk przesyłek P. w serwisie (...) w okresie jednego miesiąca kalendarzowego.

Załącznik numer (...) do umowy regulował zasady realizacji usługi niepowszechnej – P. w obrocie krajowym w serwisie (...).

W dniu 31 lipca 2018 roku strony zawarły aneks numer (...) do umowy numer (...) z dnia 16 stycznia 2015 roku.

W dniu 29 lipca 2019 roku strony zawarły aneks numer (...) do umowy numer (...) z dnia 16 stycznia 2015 roku, którego treść obejmowała załączniki numer (...) (wykaz operacyjny), załącznik numer (...) (usługi powszechne), załącznik numer (...) (usługi niepowszechne), załącznik numer (...) (zasady poprawnego adresowania i oznakowania przesyłek poleconych).

Zgodnie z załącznikiem numer (...) do aneksu numer (...) zmieniającego umowę numer ID numer (...) dla usługi (...) określono miejsce nadania przesyłek – w urzędzie pocztowym w Ż. przy ulicy (...).

Zgodnie z punktem (...) załącznika numer (...) do aneksu numer (...) zmieniającego umowę numer ID numer (...) warunkiem zastosowania opłaty ryczałtowej była deklaracja nadawcy, że nada on 2 400 sztuk przesyłek P. w serwisie (...) w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 31 lipca 2020 roku.

M. M. (1) deklarację taką złożyła.

Zgodnie z punktem (...) załącznika numer (...) do aneksu numer (...) zmieniającego umowę numer ID numer (...) w oparciu o dane uwzględnione w deklaracji ustalono opłatę ryczałtową za przesyłkę, tj. od 2 400 sztuk – wedle opłaty ryczałtowej dla (...) (masa do 30 kg) w kwocie 8,90 złotych netto oraz wedle opłaty ryczałtowej dla (...) pobranie – w kwocie 10,90 złotych).

Zgodnie z (...) załącznika numer (...) do aneksu numer (...) zmieniającego umowę numer ID numer (...) w przypadku, gdy po dokonaniu ostatecznego podsumowania przesyłek P. w serwisie (...) okaże się, że nadawca nie nadał w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 31 lipca 2020 roku określonej powyżej i zadeklarowanej liczby przesyłek P. w serwisie (...), nadawcy zostanie naliczona opłata jednostkowa odpowiednio do nadanej liczby przesyłek zgodnie z opłatą określoną w pkt (...) niniejszego załącznika:

opłaty ryczałtowe zasadnicze za nadane przesyłki P. w serwisie (...) (w liczbie od 1 sztuki do 2 399 sztuk): do 599 sztuk – opłata ryczałtowa dla (...) standard (masa do 30 kg) – w kwocie 17,20 złotych netto i opłata ryczałtowa dla (...) pobranie (masa do 30 kg) – w kwocie 19,43 zł netto; od 600 sztuk do 1 200 sztuk – opłata ryczałtowa dla (...) (masa do 30 kg) – w kwocie 14,45 złotych netto i opłata ryczałtowa dla (...) pobranie (masa do 30 kg) – w kwocie 12,95 zł netto; od 1 201 sztuk do 2 399 sztuk – opłata ryczałtowa dla (...) pobranie (masa do 30 kg) – w kwocie 10,65 złotych netto i opłata ryczałtowa dla (...) pobranie (masa do 30 kg) – w kwocie 12,15 zł netto;

opłata za zwrot przesyłki P. w serwisie (...) przy wolumenie rocznym nadań poniżej liczby deklarowanej, tj. od 1 sztuki do 2 399 sztuk, po wyczerpaniu możliwości doręczenia odbiorcy określona została zgodnie z punktem (...)

Strony ustaliły, że w przypadku, o którym mowa w (...)nadawca zapłaci „(...) spółce akcyjnej” z siedzibą w W. kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy należną kwotą opłat za przesyłki P. w serwisie (...) wyliczoną według pkt (...), a naliczoną kwotą opłat za przesyłki P. w serwisie (...) według (...)oraz (...) (dotyczy usług dodatkowych „ostrożnie”, przesyłka niestandardowa), w ciągu 14 dni od dnia wystawienia faktur korygujących, przelewem na wskazany w fakturze korygującej rachunek bankowy, przy czym faktury korygujące wystawione zostaną w terminie do dnia 15 września 2020 roku i przekazane nadawcy przesyłkami poleconymi priorytetowymi, nadanymi najpóźniej w następnym dniu roboczym po wystawieniu faktury korygującej.

niesporne, a nadto: umowa numer (...) wraz z załącznikami numer (...)– k. 22-33 akt, aneks numer (...) wraz z załącznikami numer (...)– k. 34-46 akt, aneks numer (...) wraz z załącznikami numer (...)– k. 47-51 akt

Klienci dokonujący zakupów w sklepie internetowym prowadzonym przez M. M. (1) samodzielnie dokonywali wyboru sposobu zapłaty i doręczenia zakupionych gier planszowych.

Wybór sposobu doręczenia przesyłki przez „(...) spółkę akcyjną” z siedzibą w W. – P. w serwisie (...) był jedną z opcji do wyboru.

zeznania świadka M. W. – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2023 roku – k. 206-209 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:24:21-00:46:33), zeznania świadka M. M. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:04:12-00:48:44), zeznania świadka K. C. – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:48:54-01:07:50)

W dniu 04 września 2019 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w sierpniu 2019 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 1 523,75 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 18 września 2019 roku. Faktura obejmowała:

47 przesyłek (...)przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

5 przesyłek (...) odbiór w punkcie przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto,

75 przesyłek(...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę Polecone (...) krajowe (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 6,30 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę Polecone (...) krajowe (...)przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,70 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę (...) krajowe (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,40 złotych netto (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k. 55, wyciąg – k. 56 akt

W dniu 03 października 2019 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) we wrześniu 2019 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 1 553,08 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 17 października 2019 roku. Faktura obejmowała:

42 przesyłki (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych,

1 przesyłkę (...) odbiór w punkcie przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto,

86 przesyłek (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę Listy (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 19,20 złotych netto (usługa zwolniona z vat) + opłata za podaną wartość w kwocie 1 złotych netto,

2 przesyłki Polecone (...)krajowe przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 6,30 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę Polecone(...)krajowe (...)przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 5,90 złotych netto (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k.57 akt, wyciąg – k. 58 akt

W dniu 06 listopada 2019 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w październiku 2019 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 1 437,91 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 20 listopada 2019 roku. Faktura obejmowała:

1 przesyłkę (...) odbiór w punkcie przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 10 złotych netto,

43 przesyłki (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

1 przesyłkę (...) (zwrot) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

2 przesyłki (...) odbiór w punkcie przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto,

74 przesyłki (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę Polecone(...) krajowe (...)przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,40 złotych netto (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k. 59 akt, wyciąg – k. 60 akt

W dniu 04 grudnia 2019 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w listopadzie 2019 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 2 849,81 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 18 grudnia 2019 roku. Faktura obejmowała:

4 przesyłki (...) odbiór w punkcie przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 10 złotych netto,

72 przesyłki (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

166 przesyłek (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę Polecone(...)krajowe(...)przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 6,30 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

2 przesyłki Polecone (...) krajowe (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 5,90 złotych netto (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k. 61 akt, wyciąg – k. 62 akt

W dniu 08 stycznia 2020 roku oraz 04 lutego 2020 roku M. M. (1) zwróciła się do „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W. z reklamacją dotyczącą nadanych dwóch przesyłek.

Reklamacje uznano za nieuzasadnione.

wydruk korespondencji mailowej – k. 145-146 akt, zeznania świadka M. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2023 roku – k. 206-209 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:37-00:24:20), zeznania świadka M. M. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:04:12-00:48:44), zeznania świadka M. D. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:07:50-01:31:37)

W dniu 07 stycznia 2020 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w grudniu 2019 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 3 186,40 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 21 stycznia 2020 roku. Faktura obejmowała:

1 przesyłkę (...) (zwrot) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę (...) (zwrot) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę (...) odbiór w punkcie przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 10 złotych,

62 przesyłki (...) pobranie przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

7 przesyłek (...) odbiór w punkcie przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto,

203 przesyłki (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę (...) (zwrot) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych,

3 przesyłki Poleczone (...) krajowe (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 6,30 złotych (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k. 63 akt, wyciąg – k. 64 akt

W dniu 05 lutego 2020 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w styczniu 2020 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 2 020,20 złotych brutto, terminem płatności do dnia 19 lutego 2020 roku. Faktura obejmowała:

1 przesyłkę Paczki zagraniczne (...) strefa (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 92 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę (...) odbiór w punkcie przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 10 złotych netto,

49 przesyłek (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

1 przesyłkę (...) odbiór w punkcie przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto,

109 przesyłek (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

2 przesyłki (...) (zwrot) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę (...) krajowe (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 4,10 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę Poleczone (...) krajowe (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 15,60 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę Poleczone (...) krajowe (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 5,90 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę Poleczone (...) krajowe (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,40 złotych netto (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k. 65 akt, wyciąg – k. 66 akt

W dniu 05 marca 2020 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w lutym 2020 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 1 562,84 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 19 marca 2020 roku. Faktura obejmowała:

35 przesyłek (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

97 przesyłek(...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę (...) odbiór w punkcie przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto,

1 przesyłkę Polecane (...) krajowe(...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 15,60 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłkę Polecane(...) krajowe (...) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 6,30 złotych netto (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k. 67 akt, wyciąg – k. 68 akt

W dniu 06 kwietnia 2020 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w marcu 2020 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 1 771,32 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 20 kwietnia 2020 roku. Faktura obejmowała:

45 przesyłki (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

2 przesyłki (...) (zwrot) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych,

101 przesyłek (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłkę (...) (zwrot) przeliczoną wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

3 przesyłki (...) odbiór w punkcie wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto.

faktura numer (...) – k. 69 akt, wyciąg – k. 70 akt

W dniu 20 marca 2020 roku z powodu wprowadzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS – CoV-2, „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. wprowadził zmiany w czasie pracy Urzędu Pocztowego w Ż. przy ulicy (...) ograniczając godziny pracy do 15:00. Placówka pocztowa otwierana była bez zmian, o godzinie 07:00.

Powyższe skutkowało koniecznością zmiany organizacji pracy w przedsiębiorstwie M. M. (1), w której obowiązywała zasada wysyłania zamówień złożonych do godziny 12:00 jeszcze tego samego dnia. W tej zaś sytuacji zamówienia z opcją dostawy przez „(...) spółkę akcyjną” z siedzibą w W. musiały zostać skompletowane w pierwszej kolejności, tak aby zdążyć je nadać do godziny 15:00.

Nie zaistniała sytuacja, aby z powodu skrócenia czasu pracy placówki pocztowej, w której M. M. (1) dokonywała nadania przesyłek, nie mogła ona ich nadać w danym dniu.

W miarę rozwoju pandemii Covid-19 klienci zgłaszali M. M. (1), że kurier „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W. pozostawiał przesyłkę pod drzwiami, a przy wyborze opcji doręczenia za pobraniem, nie doręczał przesyłki mimo obecności adresata, tylko pozostawiał awizo w skrzynce. Podobnie było w przypadku przesyłek już opłaconych. Klienci przekazywali M. M. (1), że w takiej sytuacji musieli dojechać do wyznaczonej placówki pocztowej i odebrać przesyłki, co było dla nich uciążliwe.

M. M. (1) nie złożyła reklamacji dotyczącej nieprawidłowego wykonywania usługi przez pracowników „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W., takich reklamacji nie złożył też żaden z jej klientów.

zeznania świadka M. W. – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2023 roku – k. 206-209 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:24:21-00:46:33), zeznania świadka M. M. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:04:12-00:48:44), zeznania świadka K. C. – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:48:54-01:07:50)

W związku z wprowadzeniem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego z powodu zakażeń wirusem SARS – CoV-2, a następnie stanu epidemii i związanego z tym lockdownu, M. M. (1) obawiała się o swoją działalność gospodarczą. Zwróciła się więc do opiekuna wyznaczonego przez „(...) spółkę akcyjną” z siedzibą w W. z prośbą o obniżenie wolumenu nadań przesyłek, których wysłanie uprawniało ją do rozliczenia po niższej cenie. Ostatecznie „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. nie wyraził jednakże na to zgody.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2020 roku M. M. (1) złożyła więc „(...) spółce akcyjnej” z siedzibą w W. oświadczenie o rozwiązaniu umowy o współpracy zawartej w dniu 16 stycznia 2015 roku, z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia oraz zwróciła się z prośbą o odstąpienie od stosowania wyrównania do ceny z niższego progu wysłanych przesyłek wskazując, że bezpośrednim powodem rozwiązania umowy była sytuacja epidemiczna, która wpłynęła na zmniejszenie liczby zamówień, a przez to przesyłek, w tym dostarczanych za pośrednictwem „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W., ograniczenie pracy sklepu internetowego i zamknięcie sklepu stacjonarnego, co rodziło ryzyko niezrealizowania przesyłek w zakresie liczby przesyłek zadeklarowanych.

W odpowiedzi „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. potwierdził rozwiązanie umowy ze skutkiem na dzień 31 maja 2020 roku.

rozwiązanie umowy – k. 52 akt, pismo – k. 53 akt, zeznania świadka M. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2023 roku – k. 206-209 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:37-00:24:20), zeznania świadka M. M. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:04:12-00:48:44), zeznania świadka M. D. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:07:50-01:31:37), wydruk korespondencji mailowej – k. 212-225 akt

W okresie od kwietnia 2020 roku M. M. (1) zanotowała wzrost zamówień w prowadzonym przez nią sklepie internetowym, ale nie towarzyszył temu proporcjonalny wzrost zamówień dostarczanych poprzez „(...) spółkę akcyjną” z siedzibą w W. w opcji P. – (...), wręcz przeciwnie – klienci częściej wybierali inny sposób dostawy.

zeznania świadka M. W. – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2023 roku – k. 206-209 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:24:21-00:46:33), zeznania świadka M. M. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:04:12-00:48:44), zeznania świadka K. C. – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:48:54-01:07:50)

W dniu 07 maja 2020 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w kwietniu 2020 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 1 565,07 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 21 maja 2020 roku. Faktura obejmowała:

24 przesyłki (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

2 przesyłki (...) (zwrot) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

103 przesyłki (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

1 przesyłka (...) (zwrot) przeliczona wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

3 przesyłki (...) odbiór w punkcie przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto,

2 przesyłki Poleczone (...)krajowe (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 15,60 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłka Polecona (...)krajowe(...) przeliczona wedle ceny jednostkowej w kwocie 6,30 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

2 przesyłki Poleczone (...)krajowe (...) przeliczone wedle ceny jednostkowej w kwocie 5,90 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłka Zwykłe (...) krajowe (...) przeliczona wedle ceny jednostkowej w kwocie 4,10 złotych netto (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k.71 akt, wyciąg – k. 72 akt

W dniu 04 czerwca 2020 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. rozliczył przesyłki nadane przez M. M. (1) w maju 2020 roku wystawiając jej fakturę numer (...) na kwotę 1 742,20 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 18 czerwca 2020 roku. Faktura obejmowała:

30 przesyłek (...) przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 10,90 złotych netto,

115 przesyłek (...)przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8,90 złotych netto,

7 przesyłek (...) odbiór w punkcie przeliczonych wedle ceny jednostkowej w kwocie 8 złotych netto,

1 przesyłka Poleczone(...) krajowe (...) przeliczona wedle ceny jednostkowej w kwocie 6,30 złotych netto (usługa zwolniona z vat),

1 przesyłka Poleczone(...) krajowe(...) przeliczona wedle ceny jednostkowej w kwocie 5,90 złotych netto (usługa zwolniona z vat).

faktura numer (...) – k.73 akt, wyciąg – k. 74 akt

W związku z rozwiązaniem łączącej strony umowy, „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. dokonał rozliczenia zrealizowanego w czasie trwania umowy przez M. M. (1) wolumenu nadań przesyłek w stosunku do zadeklarowanego. W związku z nieosiągnięciem umówionego wolumenu nadań przesyłek w liczbie 2 400 sztuk w okresie obowiązywania umowy, w dniu 30 czerwca 2020 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. wystawił M. M. (1) faktury korygujące zmieniające ceny przesyłek, z terminem płatności do dnia 14 lipca 2020 roku. I tak:

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 234,62 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 252,95 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 236,71 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 478,59 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 564,20 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 320,17 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 265,86 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 302,83 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 274,84 złotych brutto,

faktura korygująca numer (...) do faktury numer (...) zwiększała kwotę do zapłaty o kwotę 316,48 złotych brutto.

faktura korygujące – k. 75-84 akt, rozliczenie – k. 147 akt

W piśmie z dnia 12 sierpnia 2020 roku M. M. (1) wskazała, że kwestionuje zasadność skalkulowania usługi nadania przesyłek wedle stawek związanych z niedotrzymaniem umówionego wolumenu liczby nadanych przesyłek określonych jako 2 400 sztuk zarzucając, że naliczenie takiej opłaty stanowi w istocie karę umowną, która w realiach sprawy wynika z okoliczności niezawinionych przez zleceniodawcę. M. M. (1) wskazała, że to na wskutek nienależycie wykonywanych usług pocztowych klienci wybierali opcję doręczenia za pośrednictwem innych kurierów, albowiem pracownicy „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W. z obawy przed zagrożeniami związanymi z bezpośrednim kontaktem z innymi osobami nie doręczali przesyłek osobiście, tylko pozostawiali awizo w skrzynkach. Wiązało się do z niedogodnościami ponieważ odbiorcy zmuszeni byli w ten sposób do odbioru przesyłek z placówki pocztowej. Wskazała również, że „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. ograniczył godziny pracy placówki w Ż., w której zgodnie z umową mogła ona nadawać przesyłki.

W odpowiedzi „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. w piśmie z dnia 27 sierpnia 2020 roku podtrzymał swoje stanowisko w sprawie i wskazał, że analiza procentowej realizacji zadeklarowanego wolumenu nadań w poszczególnych miesiącach wskazywała, że pandemia, czy zmiana godzin pracy placówki pocztowej nie miały wpływu na brak wykonania wolumenu.

W piśmie z dnia 03 września 2020 roku „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. wezwał M. M. (1) do zapłaty kwoty 3 247,25 złotych, jednakże bezskutecznie.

pismo wraz z pełnomocnictwem i potwierdzeniem nadania – k. 85-88 akt, pismo – k. 89-90 akt, wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 91-92 akt, zeznania świadka M. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 czerwca 2023 roku – k. 206-209 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:37-00:24:20), zeznania świadka M. D. (2) – protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2023 roku – k. 226-231 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:07:50-01:31:37)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną, a nadto na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów oraz dowodów z wydruków z korespondencji elektronicznej – mailowej (uznając je za dowody w rozumieniu art. 308 k.p.c. w zw. z art. 243¹ k.p.c.) przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich wiarygodności i mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy opierając się także na zeznaniach świadka M. D. (1), M. D. (2), M. W., K. C. i M. M. (2) w poniżej wskazanym zakresie.

Odnosząc się do zeznań świadka M. D. (1), to Sąd uznał je za wiarygodne i oparł się na nich w szczególności, w zakresie, w jakim świadek zeznała, że przed zawarciem aneksu do umowy, w którym niższa cena za doręczenie przesyłki uzależniona była od zrealizowania określonego przez pozwaną wolumenu nadań, świadek szczegółowo i na przykładach wyjaśniała pozwanej zasady rozliczeń oraz konsekwencje niezrealizowania umówionego wolumenu nadań, co znajduje potwierdzenie w przedłożonej korespondencji mailowej. Świadek zeznała również, że pozwana w kwietniu 2020 roku zwróciła się do powoda o zmniejszenie wolumenu nadań motywując to pandemią, jednakże ostatecznie powód nie wyraził na to zgody.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. D. (2) w zakresie, w jakim świadek zeznał, że pozwana złożyła tylko dwie reklamacje uznane za niezasadne i że miało to miejsce jeszcze w okresie przed wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego. Znajduje to potwierdzenie w treści korespondencji mailowej, z których wynika, że obie reklamacje

złożone w 2020 roku (styczeń, luty) dotyczyły innych kwestii aniżeli te podnoszone przez pozwaną w toku niniejszego postępowania. Świadek wskazał również, że ewentualne ograniczenia w pracy placówek pocztowych wynikały z powszechnie obowiązujących wówczas przepisów prawa, jak też że powód nie wyraził zgody pozwanej na zmianę wolumenu nadań, albowiem analiza dotychczasowej liczby nadań nie dawała żadnych gwarancji na jej osiągnięcie. W pozostałym zakresie zeznania świadka nie przyczyniły się do rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie, świadek nie posiadał bowiem żadnej bepośredniej wiedzy.

Odnosząc się do zeznań świadka K. C., to Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim świadek wskazał, że skrócenie godzin urzędowania placówki pocztowej w Ż. przy ulicy (...) w okresie zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii wpłynęło na zmianę organizacji pracy u pozwanej, która musiała przesyłki doręczane za pośrednictwem powoda kompletować w pierwszej kolejności tak, by zdążyć je nadać w wyznaczonym urzędzie pocztowym w skróconych godzinach pracy. Świadek zeznał także, że klienci informowali go, że mimo że przebywali w domu, kurierzy pozostawiali awizo w skrzynkach, aczkolwiek świadek nie zajmował się reklamacjami i nie miał wiedzy, czy w związku z tym pozwana składała reklamacje powodowi. Świadek wskazał także, że takie postępowania powoda wpłynęło na to, że klienci ci nie wybierali już później opcji doręczenia za pośrednictwem powoda. W tym miejscu zasygnalizować należy, że pozwana nie wykazała, ilu klientów w spornym okresie, tj. od dnia 20 marca 2020 roku do dnia 31 maja 2020 roku, dokonywało więcej niż raz zakupów u pozwanej, z wyborem przy pierwszych zakupach – powoda i z wyborem innego doręczyciela – przy kolejnych oraz że przyczyną zmiany sposobu dostawy były podnoszone przez świadka okoliczności.

Sąd dał wiarę także zeznaniom świadka M. W. w zakresie, w jakim świadek zeznał, że niektórzy klienci skarżyli się na nieprawidłową jakość usług powoda w czasie pandemii wskazując, że mimo ich obecności w domu, kurierzy pozostawiali w skrzynkach awizo, a nie podejmowali próby osobistego doręczenia przesyłek, niemniej jednak świadek nie zajmował się reklamacjami i wiedzę w tym zakresie posiadał wyłącznie od M. M. (2). Sąd miał przy tym na uwadze, że zeznania świadka były lakoniczne, nie sposób bowiem ustalić na ich podstawie, ilu klientów to dotyczyło i jaki miało wpływ na wybór przez nich, czy innych klientów – innych firm świadczących takie usługi. Nadto Sąd oparł się na zeznaniach tego świadka w tej części, w jakiej wskazał on na konieczność zmiany organizacji pracy w przedsiębiorstwie pozwanej w związku ze skróceniem czasu urzędowania placówki pocztowej. Nie znalazła natomiast potwierdzenia w przeprowadzonych dowodach wskazywana przez świadka okoliczność, jakoby pozwana przed marcem 2020 roku realizowała miesięcznie odpowiednią (proporcjonalną) liczbę nadań pozwalającą jej na realizację zadeklarowanego wolumenu nadań w umówionym okresie.

Odnosnie natomiast do zeznań świadka M. M. (2), to Sąd miał na uwadze, że świadek jako osoba bliska dla pozwanej (mąż) był niewątpliwie zainteresowany w korzystnym dla niej rozstrzygnięciu sprawy, przy czym okoliczność ta sama w sobie nie dyskredytuje zeznań świadka, o ile nie budzą one wątpliwości co do swej wiarygodności lub znajdują potwierdzenie w zgromadzonych dowodach.

Jakkolwiek Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, że w okresie stanu zagrożenia epidemicznego i później powód skrócił czas pracy placówki pocztowej, w której pozwana była zobowiązana nadawać przesyłki i w jaki sposób wpłynęło to pracę pozwanej (bo znajduje to potwierdzenie w zeznaniach innych świadków – pracowników pozwanej), niemniej jednak Sąd w kategoriach przekonania i oceny świadka potraktował tę część jego zeznań, jakoby było to przyczyną niezrealizowania przez pozwaną zadeklarowanego wolumenu nadań. Ograniczenie czasu pracy urzędu pocztowego w ocenie Sądu wpłynęło co najwyżej na organizację pracy w przedsiębiorstwie pozwanej, a nie liczbę składanych zamówień przez klientów z dostawą przez kuriera powoda. Pozwana nie wykazała bowiem, o ile w ogóle klient miał wiedzę w tym zakresie, że okoliczność taka jak: do kiedy i w której placówce pozwana ma nadać przesyłkę w ramach łączącej ją z powodem umowy, miała jakiegokolwiek znaczenie przy dokonywaniu wyboru sposobu dostawy. Jakkolwiek Sąd dał wiarę świadkowi, że mogły zdarzyć się sytuacje, że kurier pozostawił awizo w skrzynce, bez podjęcia próby osobistego doręczenia, podczas gdy odbiorca przebywał pod wskazanym adresem, niemniej jednak lakoniczność i niespójność zeznań świadka w tym zakresie (kilkanaście, kilkadziesiąt), jak też brak formalnych reklamacji, w tym składanych przez świadka, do którego obowiązków to należało, nie pozwala na ustalenie, czy i ile takich sytuacji było ani ich wpływu na niewykonanie przez pozwaną zadeklarowanego wolumenu nadań. W tym miejscu ponownie wskazać należy, że pozwana nie wykazała, ilu klientów w spornym okresie, tj. od dnia 20 marca 2020 roku do dnia 31

maja 2020 roku, dokonywało więcej niż raz zakupów u pozwanej, z wyborem przy pierwszych zakupach – powoda i z wyborem innego doręczyciela – przy kolejnych oraz że przyczyną zmiany sposobu dostawy były właśnie podnoszone przez świadka okoliczności, a nie inne względy, a to pozwaną – po myśli art. 6 k.c. – obciążał ciężar dowodu w tym zakresie. Jednocześnie zważyć należało, że nie sposób powodowi czynić zarzutu, że zostawiał przesyłkę pod drzwiami (brak reklamacji na zaginięcie przesyłki, co oznacza, że trafiła ona do adresata) ani że pozostawiał awizo, jak nie zastał adresata w domu (tak świadek – k. 228 akt).

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 30 sierpnia 2023 roku Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 4 k.p.c. pominął dowód z przesłuchania stron, albowiem mimo prawidłowego wezwania strony nie stały się na rozprawę i nie usprawiedliwiły swej nieobecności (brak zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c.).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód „(...) spółka akcyjna” z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej M. M. (1) kwoty 5 033,65 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 3 247,25 złotych za okres od dnia 15 lipca 2022 roku do dnia zapłaty – tytułem pozostałej części wynagrodzenia należnego powodowi za wykonanie na rzecz pozwanej niepowszechnych usług pocztowych P. w serwisie (...) w liczbie mniejszej od umówionej w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 01 lipca 2020 roku (w zakresie kwoty 3 247,25 złotych) oraz tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 roku, poz. 1790; w zakresie kwoty 1 786,40 złotych), a także kosztów procesu.

Pozwana M. M. (1) kierując zarzuty przeciwko żądaniu powoda wskazała, że z uwagi na brak winy pozwanej jako zamawiającego w niewykonaniu zadeklarowanego wolumenu przesyłek, roszczenie to nie zasługuje na uwzględnienie, a nadto godzi w zasady współżycia społecznego.

Poza sporem pozostawało, że strony łączyła umowa o świadczenie usług kurierskich w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku Prawo pocztowe (tekst jednolity: Dz.U. z 2023 roku, poz. 1640). Zgodnie bowiem z art. 3 pkt 19 tej ustawy przez przesyłkę kurierską uznaje się przesyłkę listową będącą przesyłką rejestrowaną lub paczkę pocztową, przyjmowaną, sortowaną, przemieszczaną i doręczaną w sposób łącznie zapewniający: bezpośredni odbiór przesyłki pocztowej od nadawcy, śledzenie przesyłki pocztowej od momentu nadania do doręczenia, doręczenie przesyłki pocztowej w gwarantowanym terminie określonym w regulaminie świadczenia usług pocztowych lub w umowach o świadczenie usług pocztowych, doręczenie przesyłki pocztowej bezpośrednio do rąk adresata lub osoby uprawnionej do odbiorcy.

Niesporne w sprawie było również, że zgodnie (...)załącznika numer(...)do aneksu numer (...) zmieniającego umowę numer ID numer (...) łączącą strony warunkiem zastosowania za przesyłkę opłaty ryczałtowej określonej w tej umowie była deklaracja nadawcy, że nada on 2 400 sztuk przesyłek P. w serwisie (...) w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 31 lipca 2020 roku i co także niesporne w sprawie – pozwana M. M. (1) deklarację taką złożyła. Stosownie zaś do (...) załącznika numer (...) do wskazanej umowy, w oparciu o dane uwzględnione w deklaracji pozwanej ustalono opłatę ryczałtową za przesyłkę, tj. od 2 400 sztuk – wedle opłaty ryczałtowej dla (...) (masa do 30 kg) w kwocie 8,90 złotych netto oraz wedle opłaty ryczałtowej dla (...) pobranie – w kwocie 10,90 złotych. Stosownie natomiast do (...)załącznika numer(...)w przypadku, gdy po dokonaniu ostatecznego podsumowania przesyłek P. w serwisie (...) okaże się, że nadawca nie nadał w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 31 lipca 2020 roku określonej powyżej i zadeklarowanej liczby przesyłek P. w serwisie (...), nadawcy zostanie naliczona opłata jednostkowa odpowiednio do nadanej liczby przesyłek zgodnie z opłatą określoną w (...) niniejszego załącznika, tj. a) opłaty ryczałtowe zasadnicze za nadane przesyłki P. w serwisie (...) (w liczbie od 1 sztuki do 2 399 sztuk): do 599 sztuk – opłata ryczałtowa dla (...) standard (masa do 30 kg) – w kwocie 17,20 złotych netto i opłata ryczałtowa dla (...) pobranie (masa do 30 kg) – w kwocie 19,43 zł netto; od 600 sztuk do 1 200 sztuk – opłata ryczałtowa dla (...) standard (masa do 30 kg) – w kwocie 14,45 złotych netto i opłata ryczałtowa dla (...) pobranie (masa do 30 kg) – w kwocie 12,95 zł netto; od 1 201 sztuk do 2 399 sztuk – opłata ryczałtowa dla (...) pobranie (masa do 30 kg) – w kwocie 10,65 złotych netto i opłata ryczałtowa

dla (...) pobranie (masa do 30 kg) – w kwocie 12,15 zł netto oraz b) opłata za zwrot przesyłki P. w serwisie (...) przy wolumenie rocznym nadań poniżej liczby deklarowanej, tj. od 1 sztuki do 2 399 sztuk, po wyczerpaniu możliwości doręczenia odbiorcy określona została zgodnie z punktem (...).

Strony zawarły zatem umowę, z której wynikało, że warunkiem naliczenia obniżonych uzgodnionych przez strony opłat ryczałtowych dla poszczególnych rodzajów przesyłek było osiągnięcie w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 31 lipca 2020 roku ustalonego przez strony wolumenu nadań przesyłek w liczbie 2 400 sztuk. Pozwana nie kwestionowała przy tym faktu, że powyższego wolumenu w okresie obowiązywania umowy (tj. do dnia 31 maja 2020 roku), nie zrealizowała. Niesporna pomiędzy stronami była także liczba nadanych przez pozwaną przesyłek oraz stawki obowiązujące dla poszczególnych rodzajów przesyłek zarówno w opcji z osiągniętym wolumenem w liczbie 2 400 sztuk, jak i w przypadku nieosiągnięcia tego wolumenu zastosowanych przez powoda przy rozliczaniu umowy.

Pozwana podnosiła jedynie, że niewykonanie przez nią umówionego wolumenu nadań (w liczbie 2 400 sztuk) było rezultatem nieprawidłowego wykonywania – od dnia 20 marca 2020 roku – umowy przez powoda, w konsekwencji czego klienci pozwanej nie wybierali doręczenia przesyłek za pośrednictwem powoda. W tej zaś sytuacji przekalkulowanie stawek za doręczenie przesyłek z powodu nieosiągnięcia umówionego przez nią wolumenu w liczbie 2 400 sztuk stanowiło w ocenie pozwanej naruszenie zasad współzycia społecznego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwana reprezentowana w sprawie przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego nie wskazała, jak zasada współzycia społecznego miałaby zostać w ten sposób naruszona. Sąd miał zaś na uwadze, że obie strony są profesjonalistami, dlatego powinny zachowywać miarę staranności wyższą od przeciętnej, wyznaczoną specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej. Skoro zatem strony zgodziły się na uzależnienie stawki ryczałtowej za nadane w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 31 lipca 2020 roku przesyłki w zależności od zrealizowania wolumenu nadań określonego jako 2 400 sztuk w całym okresie obowiązywania umowy, to brak jest podstaw jurystycznych, aby w tym zakresie ingerować w zasadę swobody umów. Oczywiście zaś jest, że większa liczba nadań przesyłek powoduje, że koszty obsługi klienta zmniejszają się i stąd inne, bardziej preferencyjne warunki ustalone przez operatora pocztowego. Jedynie na marginesie wskazać należy, że takie uzależnienie ostatecznej ceny za przesyłkę od wykonania w określonym okresie określonej liczby nadań z całą pewnością nie stanowi zastrzeżenia kary umownej w rozumieniu art. 483 k.c., albowiem na mocy łączącej strony umowy pozwana nie była zobowiązana do wykonania 2 400 nadań przesyłek, od tej liczby uzależniona była wyłącznie ostateczna cena za przesyłkę. Uzgodniony wolumen wyznaczał więc jedynie granicę między stawką niższą i wyższą, określał wyłącznie poziom stosowanych stawek ryczałtowych. Nieosiągnięcie umówionego wolumenu nadań skutkowało więc jedynie przekalkulowaniem zastosowanych stawek wobec nadanych przesyłek.

Poza sporem pozostawało także, że pozwana złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy z zachowaniem ustalonego przez strony okresu wypowiedzenia wskazując – jak wynikało z jej oświadczenia z dnia 29 kwietnia 2020 roku (k. 52 akt) – że bezpośrednim powodem rozwiązania umowy była sytuacja epidemiczna, która wpłynęła na zmniejszenie liczby zamówień, a przez to przesyłek, w tym dostarczanych za pośrednictwem „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W., ograniczenie pracy sklepu internetowego i zamknięcie sklepu stacjonarnego, a co rodziło ryzyko niezrealizowania przesyłek w zakresie liczby przesyłek zadeklarowanych. Natomiast w sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana podniosła, że to powód nienależycie wykonywał w okresie od marca 2020 roku umowę doprowadzając tym do obniżenia wyboru nadań przesyłek za jego pośrednictwem przez klientów pozwanej. Pozwana zarzuciła bowiem, że powód po dniu 20 marca 2020 roku nieprawidłowo doręczał przesyłki, ponieważ zaniechał osobistego doręczania i mimo obecności adresata w domu pozostawiał przesyłkę pod drzwiami albo awizo w skrzynce, co wiązało się z koniecznością odbioru przesyłki przez adresata w placówce pocztowej, których godziny pracy uległy skróceniu, o czym informowali pozwaną jej klienci. W konsekwencji takiego sposobu wykonywania umowy, to powód wpłynął na nieosiągnięcie przez pozwaną umówionego wolumenu.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z uzasadnieniem wyroku Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku (sygn. akt II PR 313/69) na powodzie spoczywa więc ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia,

a w razie zaś sprostania przez powoda ciężącemu na nim obowiązku, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscypcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82).

W okolicznościach niniejszej sprawy to zatem na pozwanej M. M. (1) ciążył obowiązek udowodnienia, że powód nieprawidłowo wykonywał swoje usługi, jak też związku przyczynowego między tą okolicznością a niewykonaniem przez pozwaną zadeklarowanego wolumenu nadań.

W ocenie Sądu pozwana powyższemu obowiązkowi nie sprostała. Sąd miał na uwadze, że jakkolwiek z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków – pracowników pozwanej wynikało, że w miarę rozwoju pandemii Covid-19 klienci zgłaszali pozwanej, że kurierzy powoda pozostawiali przesyłkę już opłaconą pod drzwiami, jak też, w tym zwłaszcza przy wyborze opcji doręczenia za pobraniem – nie doręczali przesyłki mimo obecności adresata, tylko pozostawiali awizo w skrzynce, wobec czego klienci musieli w takiej sytuacji dojechać do wyznaczonej placówki pocztowej i odebrać przesyłkę osobiście, niemniej jednak pozwana nie wykazała, ile przesyłek dotyczyła taka sytuacja, świadkowie zeznawali bowiem w tej kwestii lakonicznie. Co więcej, skoro takie zachowanie pracowników powoda w ocenie pozwanej wpływało na wybór sposobu doręczenia przez klientów, a pozwana miała świadomość, że wybór ten wpływa z kolei na wykonanie przez nią zadeklarowanego wolumenu nadań obowiązującego ją w stosunkach pomiędzy nią a powodem, to winna była ona złożyć stosowne reklamacje powodowi. To ona bowiem była stroną umowy i to ją – w razie niewykonania zadeklarowanego wolumenu nadań – obciążać miały wyższe koszty nadania przesyłek. Tymczasem pozwana w związku z tymi nieprawidłowościami, jakie miały mieć miejsce po dniu 20 marca 2020 roku, nie złożyła żadnej reklamacji, co więcej – takich reklamacji nie złożył też żaden z jej klientów, co nie pozwala na ustalenie, ilu klientów mogło to dotyczyć. Ponadto z materiału dowodowego sprawy wynika, że nieprawidłowości w doręczeniu przesyłek wynikały z obawy kurierów powoda przed zakażeniem wirusem SARS CoV-2 po wprowadzeniu stanu zagrożenia epidemicznego, a później stanu epidemii w marcu 2020 roku. Nieprawidłowości wskazywane przez pozwaną nie mogły mieć zatem wpływu na decyzje klientów pozwanej co do formy doręczenia im przesyłek do dnia 20 marca 2020 roku, a jedynie mogły skutkować obniżeniem liczby klientów dokonujących tej formy odbioru przesyłek już w kolejnych miesiącach. Przy czym zauważyć należy, że w okresie od dnia 20 marca 2020 roku jeżeli klient był niezadowolony z powodu sposobu doręczenia przesyłki przez powoda, to jego niezadowolenie nie miało znaczenia dla dokonanego już doręczenia, lecz mogło skutkować co najwyżej niedokonaniem wyboru tej formy dostawy zamówienia przy następnych zakupach. Pozwana nie wykazała przy tym, że po dniu 20 marca 2020 roku klienci dokonujący zakupów, którzy przy pierwszym zamówieniu wybrali dostawę przez kuriera powoda, przy następnych zakupach (dokonywanych w okresie do dnia 31 maja 2020 roku) już tego sposobu doręczenia nie wybierali i że przyczyną tego było nieprawidłowe wcześniejsze doręczenie, a nie jakiegokolwiek inne względy. Co więcej, analiza liczby doręczeń w poszczególnych miesiącach wskazana przez powoda (czego pozwana nie kwestionowała) pozwoliła na ustalenie, że:

w sierpniu 2019 roku nadano 47 przesyłek (...) pobranie, 75 przesyłek (...) standard, 5 przesyłek (...) Standard odbiór w punkcie, 3 listy,

we wrześniu 2019 roku nadano 42 przesyłki (...) pobranie, 86 przesyłek (...) standard, 1 przesyłkę (...) Standard odbiór w punkcie, 5 listów,

w październiku 2019 roku nadano 43 przesyłki (...) pobranie, 1 przesyłkę (...) pobranie odbiór w punkcie, 74 przesyłek (...) standard, 2 przesyłki (...) Standard odbiór w punkcie, 1 zwrot, 1 list,

w listopadzie 2019 roku nadano 72 przesyłki (...) pobranie, 4 przesyłki (...) pobranie odbiór w punkcie, 166 przesyłek (...) standard, 3 listy,

w grudniu 2019 roku nadano 62 przesyłki (...) pobranie, 1 przesyłkę (...) pobranie odbiór w punkcie, 203 przesyłki (...) standard, 7 przesyłek (...) Standard odbiór w punkcie, 3 zwroty, 3 listy,

w styczniu 2020 roku nadano 49 przesyłek (...) pobranie, 1 przesyłkę (...) pobranie odbiór w punkcie, 109 przesyłek (...) standard, 1 przesyłkę (...) Standard odbiór w punkcie, 2 zwroty, 4 listy, 1 paczka zagraniczna,

w lutym 2020 roku nadano 35 przesyłek (...) pobranie, 97 przesyłek (...) standard, 1 przesyłkę (...) Standard odbiór w punkcie, 2 listy,

w marcu 2020 roku nadano 45 przesyłek (...) pobranie, 101 przesyłek (...) standard, 3 przesyłki (...) Standard odbiór w punkcie, 3 zwroty,

w kwietniu 2020 roku nadano 24 przesyłki (...) pobranie, 103 przesyłki (...) standard, 3 przesyłki (...) Standard odbiór w punkcie, 3 zwroty, 6 listów,

w maju 2020 roku nadano 30 przesyłek (...) pobranie, 115 przesyłek (...) standard, 7 przesyłek (...) Standard odbiór w punkcie, 2 listy.

Powyższe dane analizowane z zastrzeżeniem braku reprezentatywności okresu świątecznego, tj. miesiąca listopada – grudnia 2019 roku, wskazują, że po dniu 20 marca 2020 roku, a więc w istocie w miesiącu kwietniu – maju 2019 roku, było więcej doręczeń za pośrednictwem powoda aniżeli w okresie wcześniejszym. Nadto, poza okresem świątecznym, tj. miesiącami listopad – grudzień 2019 roku, mimo braku zagrożenia zakażeniem wirusem SARS – CoV-2, pozwana nie wykonywała średniego miesięcznego wolumenu nadań przesyłek, co wskazuje w ocenie Sądu na wadliwe oszacowanie przez nią globalnej liczby nadań przesyłek w skali roku i jako takie obciąża pozwaną w ramach podjętego ryzyka gospodarczego. Podkreślić także należy, że pozwana w okresie od dnia 20 marca 2020 roku do końca maja 2020 roku, jak już wskazano, nie składała żadnych reklamacji odnośnie nieprawidłowości w doręczaniu przesyłek, a zatem nie sposób uznać, że była to okoliczność tak nagminna, że miała wpływ na wypowiedzenie dokonane przez pozwaną w dniu 29 kwietnia 2020 roku. Co więcej, wskazać także należy, że pozwana w piśmie z dnia 29 kwietnia 2020 roku, w którym wypowiedziała umowę, jako przyczynę wypowiedzenia wskazała na zastój na rynku związany z epidemią. Pozwana natomiast nawet nie sygnalizowała wówczas jakichkolwiek nieprawidłowości w doręczaniu przesyłek przez powoda. Nawet jeśli wskazane nieprawidłowości miały miejsce w okresie późniejszym, to nie mogły być przyczyną wypowiedzenia, które złożono w kwietniu 2020 roku. Sąd miał także na uwadze, że nawet jeżeli klienci kierowali się doniesieniami medialnymi dotyczącymi sposobu wykonywania usług przez powoda i z tej przyczyny nie wybierali tego sposobu doręczenia przesyłek, to ryzyko w tym zakresie obciąża wyłącznie pozwaną. Pozwana nie miała obowiązku zapewnienia klientom doręczania przesyłek za pośrednictwem powoda, wprowadzenie takiej opcji zwiększało niewątpliwie – obok możliwości wyboru także innych doręczycieli – atrakcyjność oferty pozwanej, było więc suwerenną decyzją pozwanej, nie miała ona także obowiązku umawiania się z powodem na niższą stawkę pod warunkiem zrealizowania określonego wolumenu nadań w danym okresie, a podejmując decyzję w tym zakresie brała na siebie ryzyko gospodarcze związane z jego niewykonaniem skoro nie miała jakiegokolwiek wpływu na wybór klientów. Raz jeszcze podkreślić należy, że pozwana nie wykazała, że nieprawidłowości w realizacji umowy przez powoda, miały i w jakim zakresie wpływ na niezrealizowanie przez nią wolumenu nadań, skoro także w okresie wcześniejszym co do zasady nie realizowała go w proporcji miesięcznej. Sąd miał także na uwadze, że to pozwana dokonała wypowiedzenia umowy skracając tym samym sobie czas realizacji zadeklarowanego wolumenu nadań przez okres 2 miesięcy, tym bardziej, że jak wskazał świadek M. M. (2) – w tym czasie obroty pozwanej znacznie wzrosły.

Również zarzut pozwanej dotyczący ograniczenia godzin pracy jednostki operacyjnej ustalonej do obsługi pozwanej nie mógł mieć wpływu na niewykonanie przez nią wolumenu nadań. Zmiany urzędowania punktu nadawczego (Ż., ulica (...)) w żaden sposób nie wpływały na decyzję potencjalnych klientów odnośnie wyboru formy dostawy (okoliczność, że pozwana tylko tam była zobowiązana nadawać przesyłki nie miała dla nich żadnego znaczenia, o ile w ogóle była im wiadoma), lecz tylko na organizację pracy w przedsiębiorstwie pozwanej, w której obowiązywała zasada wysyłania zamówień złożonych do godziny 12:00 jeszcze tego samego dnia. W tej zaś sytuacji zamówienia z opcją dostawy przez powoda musiały zostać skompletowane w pierwszej kolejności, tak aby zdążyć je nadać do godziny 15:00. Nie zaistniała przy tym sytuacja, aby z powodu skrócenia czasu pracy placówki pocztowej, w której pozwana dokonywała nadania przesyłek, nie mogła ona ich nadać w danym dniu.

Reasumując, skoro strony umówiły się, że w przypadku niewykonania wolumenu zadeklarowanej liczby nadań przesyłek w okresie od dnia 01 sierpnia 2019 roku do dnia 31 lipca 2020 roku nastąpi przekalkulowanie stawek za poszczególne przesyłki, to konsekwencją niezrealizowania umówionej liczby nadań określonej jako 2 400 sztuk w okresie obowiązywania umowy było skorygowanie finalnych należności. Pozwana zaś nie wykazała, że winę w tym zakresie ponosi powód nienależycie wykonujący umowę, jak też związku przyczynowego, nie kwestionowała przy tym uwzględnionych przez powoda stawek, które przypisano do rodzaju poszczególnych przesyłek ani ich liczby. Uwzględniając zaś powyższe rozważania, w ocenie Sądu, powód wykazał zatem zasadność swojego żądania w zakresie kwoty 3 247,25 złotych wynikającej ze skorygowanych należności.

Odnośnie natomiast żądania kwoty 1 786,60 złotych naliczonej przez powoda na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 roku, poz. 1790), to roszczenie to zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części, tj. co do kwoty 178,64 złotych stanowiącej równowartość 40 euro.

Sąd miał bowiem na uwadze, że dopiero po rozwiązaniu umowy powód dokonał przeliczenia należnego mu za dostarczanie przesyłek wynagrodzenia, albowiem dopiero z tym momentem możliwe stało się ustalenie, czy pozwana zrealizowała zadeklarowany wolumen nadań, czy też nie, a co miało wpływ na cenę doręczenia. Wprawdzie pozwany po przeprowadzonej weryfikacji liczby nadań, skorygował ceny jednostkowe, zgodnie z umową, poprzez korektę wcześniej wystawionych pozwanej 10 faktur, niemniej jednak niezależnie od formy księgowo – podatkowej podjętej czynności korygującej, uznać należało, że weryfikacja poszczególnych rozliczeń okresowych dokonana po rozwiązaniu umowy rodziła dopiero z tą chwilą (tj. z chwilą zakończenia umowy i jej rozliczenia) zobowiązanie pozwanej do dopłaty z uwagi na wyższą cenę za doręczenie (z powodu nadań poniżej 2 400 sztuk). Obowiązek „dopłaty” stanowił więc jedno zobowiązanie pozwanej wynikające z rozliczenia umowy po jej zakończeniu, z jednym terminem płatności – do dnia 14 lipca 2020 roku, który zresztą wskazano we wszystkich fakturach korygujących. Pozwana popadła więc w jedno opóźnienie, bo jej zobowiązanie – jedna „dopłata” jako skutek końcowego rozliczenia umowy – stało się wymagalne jednego dnia, bez względu na, jak wskazano, na formę księgowo – podatkową podjętej czynności. Przypisywanie tej należności, po jej rozbiciu na miesiące, do każdego z okresów rozliczeniowych nie znajduje oparcia (obowiązek „dopłaty” nie powstał we wskazanych poszczególnych okresach, ale był skutkiem końcowego rozliczenia umowy) w prawie i odmienna ocena zdaniem Sądu stanowiłaby także o nadużyciu prawa przez powoda prowadząc do nieuzasadnionego obciążenia dłużnika (pозwanej). Nie było przy tym wątpliwości, że pozwana nie regulując kwoty 3 247,25 złotych wynikającej z rozliczenia umowy do dnia 14 lipca 2020 roku, od dnia 15 lipca 2020 roku była w opóźnieniu, wobec czego powodowi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 roku, poz. 1790) przysługiwało prawo do żądania rekompensaty za koszty odzyskiwania należności stanowiącej równowartość kwoty 40 euro, tj. kwota 178,64 złotych.

W świetle całokształtu powyższych rozważań Sąd w punkcie pierwszym wyroku na podstawie pkt(...)i pkt (...) załącznika numer (...) aneksu numer (...) do umowy numer (...) w zw. z 750 k.c. w zw. z art. 3 pkt 19 ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku Prawo pocztowe (tekst jednolity: Dz.U. z 2023 roku, poz. 1640) w zw. z art. 4, art. 7 i art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 roku, poz. 1790) zasądził od pozwanej M. M. (1) na rzecz powoda „(...) spółki akcyjnej” z siedzibą w W. kwotę 3 425,89 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 3 247,25 złotych za okres od dnia 15 lipca 2020 roku do dnia zapłaty.

Uznając dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, tj. w zakresie rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w kwocie 1 607,76 złotych, Sąd na podstawie art. 2, art. 10 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 roku, poz. 1790) a contrario – powództwo w tej części oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 68,06%, a pozwana w 31,94%.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły kwotę 2 217 złotych (opłata sądowa od pozwu – 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 1 800 złotych). Pozwana poniosła koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1 800 złotych.

Powodowi należy się zatem zwrot kosztów procesu w kwocie 1 508,89 złotych (68,06% z 2 217 złotych), zaś pozwanej należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 573,12 złotych (31,94% z 1 800 złotych).

Kompensując obie kwoty powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 935,77 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanej w punkcie trzecim wyroku (wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty).

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 03 października 2023 roku